

P. Groot stelt hierbij dat (wat Groot benoemt als) corrupte rechtspraak zijn leven heeft verziekt en hem financieel ten gronde heeft gericht, leesbaar op website www.krominrecht.nl. Die wordt nog aangevuld. Hij overweegt een rechtszaak tegen de staat wegens "onrechtmatige daad" m.b.t. het overtreden van de z.g. aanbeveling nr. 16 van de leidraad voor onpartijdige rechtspraak.

Samenvatting van de zaak in onderlinge context geplaatst met een chronologisch tijdpad. Dit ter verduidelijking van het beeld en de opvolgende gebeurtenissen, en een eerste indruk van het complexe geheel.

Gebaseerd op een 89 pagina `s tellend basis- document, 239 alinea's + bijlagen als onderbouwing van het navolgend gestelde. Ook vervat in de z.g. verkorte versie.

Documentaties afgerond d.d. 9 juli 2018

Door Groot gestelde eindconclusie.

Door Groot is onrecht, verkregen in plaats van recht, wat Groot heeft beschreven en gesteld en onderbouwd, en wat Groot onwettig acht en een "**onrechtmatige daad**". Dit vond plaats en kreeg zijn beslag binnen het z.g. civiel recht, binnen het z.g. Handels en insolventie team, met de aanvang in rechtbank Alkmaar, nu behorend bij rechtbank Noord Holland. Verwijten en kritiek van Groot zijn dus primair op specifiek het Alkmaarse H. en I. team gericht, secundair ook op beroepzaken daarvan, en mede gericht op de geconstateerde misstanden in algemene zin dienaangaande. Of datgene wat Groot als fout, partijdig en onjuist kwalificeert, voor zover algemeen gesteld, ook geldt bij andere arrondissementen kan dit zeer wel zo zijn maar zal dit nader onderzoek vergen. Over andere rechtsgebieden (waar ook b.v. in publiciteit wel klachten over klinken), heeft en geeft Groot geen oordeel. Groot neemt aan dat zaken daar beter zijn, omdat er bij voornoemde groep motieven zijn, anders dan bij het insolventie gebeuren met gemakkelijke mogelijkheden tot zelfverrijking, nu er ook geen toezicht is op toezichthouders bij faillissementen en Groot er goede en bewijsbare kennis van heeft dat veel boedels onrechtmatig leeg worden geroofd.

Door ervaringen en contacten met andere gedupeerden is Groot van mening dat er in voornoemd rechtsgebied, zeker in Alkmaar, mogelijk veel breder, zaken puur fout zitten. Inmiddels heeft Groot naast de eigen ervaringen ook kennis van meerdere zaken van derden die onderling uiteraard verschillen, maar die wel een totaalbeeld geven van steeds dezelfde lieden die in die zaken acteren en als een soort gesloten front aan elkaar de bal toespelen. Hoewel de zaken van Groot ook weer inhoudelijk zeer afwijken van andere, hem ter kennis staande zaken, zijn er in een soort gesloten cirkel, steeds dezelfde personen (curatoren, rechters, advocaten en (dubieuze) opkopers) betrokken bij het (vermeend legaal) leegroven van boedels. Doordat Groot onnodig en op dubieuze wijze in handen viel van dit deel van het recht en de (vermeende) rechtsbetrachters kan Groot er op terugblikken dat hem te kwader trouw en in strijd met wat de maatschappij verwacht, ook hij is leeggeroofd en ten gronde gericht. Daarbij was dit een verrassende en ook ontluisterende ervaring.

Groot durft met recht en reden te spreken van een criminele bende en de grootste criminele organisatie die Nederland rijk is.

Overzicht van de opvolgende zaken en de zaken verkort zoals die Groot in de onderliggende stukken betoogd;

a. voorgeschiedenis;

1. Groot bouwde een bloembollenhandel op, gespecialiseerd in leliebollen als tuinplant.
2. Was lucratieve handel, gaf verwickelingen met concurrenten gesteund door in het bollenvak machtige z.g. in en verkoopbureau, o.a. CNB, die ca. halve markt en handel van bloembollen beïnvloed en beheerst. Zaken o.a. ook beschreven op website www.krominrecht.nl. onder 7 en 8 (het land waar de leugen regeert).
3. 1990 Plan van voornoemden, om de BV's van Groot (Lico Teelt B.V. , Lico Export B.V.) om zeep te krijgen en handel te verdelen, mislukte.
4. 1994 2e poging, beter voorbereid en gecoördineerd, draait uit op rechtszaken, kosten en schade, maar recht zegevierde, schikking in 1997 van totaal fl. 2.445.000 ten voordele van Groot. kosten, schade en omzetverlies voor Groot waren hoger, maar Groot en zijn B.V.s. hadden zaken overleefd.
5. Sprake van groepsvorming, lieden die Groot steunden en lieden van de dievenclub die primair de handel van Groot wilden ritselen/stelen. Secundair, na mislukken Groot zelf ten gronde richten.
- 6 De malafide lieden zonnen na hun verlies van zaken op wraak. Hadden veel macht en invloed in het vak. Agressie persoonlijk tegen Groot gericht. Daar waar geschillen ontstonden met derden werden die derden er toe aangezet niet te schikken of op te lossen. Eén van die zaken was de z.g. Bleeker zaak die in 1999 ontstond.

b. De Bleeker zaak. Ontstaan 1999

1. 1997,1998,1999, Zaken bij Groot kwamen na voornoemde interacties weer op redelijke orde. Geen handel meer met CNB, en Bloembollenbureau Cebeco (veroorzakers van interactie, Cebeco ging later ten onder) Zaken van Groot later ondergebracht bij klein IVB Bureau, Bader met vertegenwoordiger Burger.
2. Bader/Burger zoekt op verzoek van Groot een nieuwe contractteler, Bader komt met Bleeker. Voor Groot onbekende teler. Groot vertrouwd dat ze goed en betrouwbaar zijn.
3. Teelt blijkt onderaan genomen door teler op grens België, zonder lilieteelt-ervaring. Geeft meer kans op misgaan.
4. Blijkt een probleem te zijn met een onkruid in september 1999. Wordt afgehandeld met inmenging Bader. Overeenkomst dat kiek wordt doodgespoten, pas rooien als alle kiek dood is. Momenteel een cruciaal document.

5. Groot bezoek begin oktober het perceel, ontdekt dat de oogst zwaar tegen gaat vallen. Ontdekt ook dat fouten zijn gemaakt. De teeltmanager van Lico gaf instructies, Bleeker volgde ze niet op. Geen kunstmest gegeven, niet beregend. Daardoor groeistilstand en halve oogst. Beklag bij Bader, besluit om op basis van oogstcijfers zaken nader te bezien. Bader stelt dat er onderling uit kan worden gekomen.
6. 31/12/1999 en 06/01/2000 gesprekken bij Bader. Verslagen van. (zie ook bijlage 6) Na eerste gesprek stellen beide partijen er onderling uit te willen komen.
7. Bader vraagt advies bij mr. Venbroek, prominent lid van de anti Groot club als voornoemd. Die adviseert stellig om niet te schikken. Adviseert Duijsens als hun advocaat om rechtszaak aan te gaan.
- 8 In het tweede gesprek daardoor geen enkele schikkingsbereidheid meer, verwijten naar Groot. Groot stelt dat er grote kosten besparingen zijn door veel minder werk door slechte oogst, sneller oogsten, (veel) minder vrachtkosten, maar vooral ca. helft minder stuks sorteren, tellen etc.
9. Bader (als bemiddelaar) verzoekt 22/01/2000 om eindvoorstel. Groot stelt genoeg te nemen met korting van de kostenbesparing, zijnde 1-3 deel van het vooraf begrote bedrag.
10. Bleeker weigert, Groot begint rechtszaak voor zijn schade begroot op 250.000 euro.
11. Duijsens als advocaat en Bleeker als cliënt zijn dus steeds zelfde partij. De door Groot aangespannen zaak werd door Duijsens 3,5 jaar getraïneerd, en verviel toen door een faillissement aan curator Sweens. Tussenvonnissen, bewijsopdracht voor Groot, bij voldoende bewijs zou zaak zijn gewonnen.
12. Vertegenwoordiger Burger van Bader had dubbele agenda, Probeert de handel van Groot te ritselen.
13. Bader verbreekt relatie en stelt zich vijandig op tegen Groot, en benaderd alle relaties van Groot, om handel te ritselen.
14. Wel spreekt Groot Bader sr. informeel in latere instantie. Die stelde dat dit voor rekening van Burger kwam, maar ook dat Bleeker zelf wél akkoord had willen gaan met aftrek van 1-3 van het vooraf berekende bedrag, nu die als kosten waren bespaard, maar dat Duijsens Bleeker daar van had weerhouden.
15. Bleeker had in jan. 2000 nog 63.000 euro kunnen ontvangen, Groot zou dan met de strop van 250.000 blijven zitten, maar Groot wilde langdurige rechtszaken voorkomen. Was voor Bleeker zelf ook veel beter geweest.
16. Volgens advocaten reglement dienen advocaten schikkingen te beproeven. Duijsens zette daar juist de voet dwars. Doel, vanuit de groepsagressie en rancune, Groot ten gronde richten. Dankzij dubieuze en discutabele rechters zijn ze (als groep) geslaagd te noemen. Van de z.g. vijanden groep zijn inmiddels de meesten van het toneel verdwenen (gepensioneerd en sterven uit). Vervolg Bleeker zaak onder E.

C. 2000/2001 gevolgen voor bedrijf.

1. De z.g. Cebeco affaire eindigde/stopte augustus 1997 met een schikking maar de z.g. anti Groot club bleef actief en genereerde nog aanzienlijke extra kosten en schade, probeerde relaties te beïnvloeden met nepnieuws. Andere invloeden als weer, markt enz. hadden in 1999 een schadelijk effect en genereerden verliezen. Die zouden te dragen zijn geweest als er niet, daarbovenop, de voornoemde Bleeker schade niet was ontstaan en dat die ook weer uitdraaide op weer een rechtszaak. Mei 2000 (toen cijfers bekend waren) bleek het bedrijf daardoor flink verliesgevend te zijn geweest in 1999, en werd Groot onder z.g. intensief beheer geplaatst bij de bankier (ING Bank) die kredieten inperkte, en betalingen extra ging controleren.
2. Aug. 2000 maakte een andere Limburgse contractteler (Schroen) problemen. De z.g. vijandengroep werd gedomineerd vanuit het z.g. in en verkoopbureau, zijnde CNB die de totale in en verkoop van Bloembollen voor ca. de helft domineerde. Van daaruit was hem ingeseind dat er bij de bedrijven van Groot (financiële) problemen waren, en weigerde die kweker te gaan rooien zonder bankgarantie, gijzelde dus de oogst, wat de zaak van Groot zeer zou frustreren, door verkochte orders niet te kunnen leveren, en tot schadeclaims gaan leiden.
3. Groot legde dit uit bij zijn bankier, die eerst welwillend leken, later achterdochtiger en terughoudender werden. (extra krediet is nooit verkregen, uiteindelijk leidde dit juist tot opzegging).
4. Dit leidde tot uiteindelijk 8 besprekingen, met adviseurs erbij, de laatste 1 dec. 2000 waarbij iedere bespreking ingewikkelder werd.
5. Zaken escaleerden toen een ING medewerker, in hun opdracht na ging of de opgevoerde voorraad van ca. fl. 5 miljoen juist was gewaardeerd. Die informeerde bij CNB (genoemd in C2) die stelden dat volgens hen de voorraad maar ca. de helft waard was, en structureel was overgewaardeerd. Mogelijk was waarde zelfs niet meer dan een miljoen nu de leliebollenmarkt was ingezakt. Die info werd door ING Bank klakkeloos als juist aangenomen.
6. ING wilde nov. 2000 de gehele voorraad (waarop pandrecht) verveilen. Wist niet waar ze mee bezig waren. Zou crediteuren direct voor enkele miljoenen duperen. Niet voor enige reden meer vatbaar.
7. HOBACHO (concurrent CNB) probeert situatie te redden, steekt nek (een stukje) uit. ING Bank ziet in dat hun geplande operatie alleen logistiek al nauwelijks mogelijk is, en met zeer veel kosten gepaard zal gaan. Afspraken gemaakt d.d. 1 dec. 2000 voor hulp HOBACHO en wat noodkrediet, ING komt afspraken niet na. Bader (voornoemd) dreigt directe invordering van een vordering (faillissementsdreiging). Bader is inmiddels bij vijandengroep, benaderd alle klanten van Groot om handel te ritselen. Ca. 15/12/2000, Groot (zonder adviseurs) biedt ING fl. 1 miljoen voor voorraad, wordt een deal op gemaakt (voor de poorten van de hel weggetrokken) Groot kan verkochte orders uitvoeren, enkele miljoenen verschil m.b.t. crediteuren betaling, dus essentieel belang voor betrokken crediteuren. ING zou ze zeer hebben gedupeerd. Met veel moeite voorkomen.

8. Begin 2001, nieuwe besprekingen met ING, zou afspraken bevestigen maar doet dit niet volgens afspraken. Kennelijk bij hen ontdekt dat ze zich door foute adviezen hebben laten leiden. Meest duidelijk afspraken waren al op schrift gezet en was akkoord op gegeven, dus als vaststaand. ING frustreert de deal door een aantal open einden te laten. Uiteindelijk (terugblikkende) geen voordeel voor ING, veel nadeel voor Groot.

9. Jan, febr. mrt. 2001, Handels orders uitgevoerd, handel/omzet gefrustreerd en gereduceerd door de (niet geringe) problemen, toch redelijk goede resultaten. Achteraf bewezen dat de voorraad juist was gewaardeerd, ook dat ING veilig door had kunnen financieren, wat Groot veel ellende zou hebben bespaard, ook veel kosten en schades had voorkomen, en ook achteraf berekend en gezien, ING bank een afboeking van ca. fl. 700.000 had bespaard. (was overgangstijd van fl. naar euro). Ook bij banken is niet iedereen even slim.

10. april, mei, juni, 2001 meerdere gesprekken met adviseurs, voor "Hoe verder". Door geen bankkrediet nog ca. 2 miljoen aan rekeningen die nog openstonden, o.a. bij contracttelers. Bedrijf was technisch failliet te noemen. Wel veel voorraden, bij normale waardering nog steeds solvabel, maar levende producten, bij niet koelen of juist behandelen in korte tijd waardeloos, en pas verkoopbaar bij bepaalde klanten op juiste momenten.

11. Keuze is beëindiging of doorstart. Beëindiging zou bollenvoorraad waardeloos maken een faillissementsituatie creëren en enkele miljoenen (fl) schade bij (vooral z.g. oude) crediteuren die onbetaald zouden blijven. Doorstart zou mogelijkheid creëren van voldoening van (ook z.g. oude crediteuren) op termijn. Alleen mogelijk bij medewerking (van o.a. crediteuren), onmogelijk bij (te veel) tegenwerking.

12.. Eerste prioriteit, bollen weer geplant krijgen. Wel extra gedoe en kosten maar zaken worden wel geplant. Contractteeltvergoeding gegarandeerd door HOBAHO, aparte vergadering/overleg met contracttelers, ca. april 2001. HOBAHO kreeg contracttelers mee, wel te late plantingen maar verliezen werden beperkt gehouden.

13. Mei, beslissing tot doorstart, HOBAHO biedt noodhulp, zorgvuldig doorgenomen met adviseurs, alles zou juridisch in orde zijn. Bleek dus later niet bestand tegen kwaadwilligen/lijkenspikkers/dieven/chanteurs etc.

14. M.i.v. 01/07/2001 gaat Lily Company b.v. van start door overname van activa van Lico Teelt B.V. en Lico Export B.V. Benodigde financiering, draaide op directe inkomsten, leverancierskrediet, voorschotten van klanten en noodhulp van HOBAHO. (alles met meer kosten dan bij normale financiering).

15. Inzet van Groot, op termijn ook alle z.g. oude crediteuren betalen of een regeling met hen treffen. Was in de hoofdzaken d.d. 01/07/2001 met crediteuren al besproken en geregeld. Op dat moment (nog) niets mogelijk. Bewering dienaangaande was onbewezen verzinsel van Duijsens, klakkeloos overgenomen door rechters maar volstrekt onrealistisch, dus vooringenomen partijdig of dom en idioot.

16. Seizoenen 2001-02 en 2002-03, dank zij sortiment, klantenkring enz. goede handel en weinig calamiteiten, maar veel extra kosten en energie door bezwaren van crisis situaties. Mede door hulp HOBAGO konden nieuwe verplichtingen voldaan en in z.g. maatwerk veel z.g. oud worden afgeregeld. Soms van belang vanwege afhankelijkheid, bij anderen alleen als morele verplichting. (Groot is net en correct persoon).

17. Jan. 2003, Rabobank wilde kredietmogelijkheden bezien. Was van belang voor afhandeling o.a. met HOBAGO, verdere afhandeling oude crediteuren, en zou ook direct besparen door wegvallen/vermindere van hoge kortingen en rente. Liep mis door faillissementen, schipbreuk in zicht van de haven.

D. Faillissementen februari-maart 2003.

1. GUO-z.g. bedrijfsvereniging voor het Agrarisch Bedrijf, later gefuseerd met GAK, was een grote schuldeiser. De maandafracht (ca. 10 vaste medewerkers) was aanzienlijk en na het ontstaan van de problemen ca. aug. 2000 door de bank niet meer of maar ten dele betaald (stelde alleen geld beschikbaar voor betaling netto lonen). Afspraak bij doorstart was dat, mits de doorgestarte B.V. prompt zou betalen, men (GUO)de leeggekochte BV's. een half jaar met rust zou laten. GUO deed (door miscommunicatie) die afspraak niet gestand, gaf vordering nov. 2001 uit handen. Incassobureau zette in op incasseren van 15 % voor henzelf.

2. Ca. mei weer consensus, boekhoudachterstand door onbetaalde rekeningen. BDO heeft toch een concept verslag op verzoek van GUO ingeleverd, alsnog leek regeling mogelijk van 50 % (was ca. 90.000 euro). Sept. 2002 weer incassobureau, vorig contact bleek weer zoek en onbereikbaar, faillissement aanvraag na 1,3/4 jaar van lege BV's. (door doorstart).

3. Groot voert verweer, heeft steunvordering (ca. 32.000) betaald, GUO zeer fanatiek, (stel domme, sadistische idioten) faillissementen worden toegekend omdat men aanneemt dat er meer vorderingen onbetaald zijn. Rechter mr. Lithooy, dubieuze uitspraak. Niet uitspreken had zeer wel gekund/was verdedigbaar geweest.

4. Groot waarschuwde dat GUO 90.000 euro (gemeenschapsgeld) zou verspelen, is ook zo gelopen, leek een sado actie / zinloos geweld / groot bedrag verspeeld alleen uit agressie. Mogelijk enige invloed van voren benoemde vijanden club? ((geen bewijs, maar GUO was onverklaarbaar agressief en idioot). Er gebeurde dus wat Groot juist trachtte te voorkomen. Groot kreeg net zaken op de rit, kans op bedrijfskrediet vervloog daardoor. Geen krediet meer verkregen in volgende jaren

5. Curator Sweens, lege BV's de (z.g. oude)crediteuren waren in hoofdzaak reeds door Groot, geheel of gedeeltelijk geregeld, er liepen afspraken met andere crediteuren. Zonder faillissement zouden (incl. 90.000 voor GUO) alle crediteuren binnen twee jaar zijn betaald of geregeld, behalve HOBAGO. Die zou, terugkijkende op gang van zaken twee jaar later ook betaald zijn geweest. Groot acht actie van GUO een agressieve, sadistische, en ook zeer domme maar ook à sociale en zelfs criminele actie.

6. Groot informeerde Sweens dat BV's leeg waren, en er regelingen liepen en er consensus was met crediteuren. Reactie Sweens, kennelijk is doorstart redelijk geslaagd. Wilde deel van de koek, zou Pauliana in gaan roepen, dreigde met procedure, zou doorgestarte bedrijf ten gronde richten, kon afgekocht voor 50.000 Euro. Pauliana is crediteuren benadelen, Groot had het omgekeerde gedaan, Groot weigerde eerst maar onder druk van zijn advocaat en HOBACHO heeft hij (later tot zijn grote spijt) uiteindelijk toegestemd.
7. Afspraken waren dat in ruil voor 50.000 euro zagezegd alle zaken zouden zijn geregeld. Nu er (eenmalig) van de lege bv's. niet (tijdig) bij de KvK was gepubliceerd zou Sweens Groot daarmee in privé aan kunnen spreken wat hij beloofde bij een schikking niet te gaan doen, met 50.000 euro chantage geld zou hij Groot verder met rust laten en de faillissementen onverwijld opheffen.
8. 23/03/2004 Brief Duijsens aan Sweens, bevat leugens en agressie aangaande Groot. Duijsens roept Sweens op actie tegen Groot te ondernemen en hun in rechte bestreden vordering te erkennen. Brief bij bijlage 6 - leugen 6./bij basisdocument. Harde feiten, andere communicatie en plotterij onbekend. Meerdere andere zaken vonden plaats, zie vervolg Bleeker.
9. Sweens komt afspraken niet na, belegt verificatievergadering, Groot meent dat zaken daarna voor hem tot een eind zijn, kan zonder opheffing geen financiering verkrijgen.
10. 27/12/2004 Aangetekende privé aansprakelijkheidsstelling van Sweens (aangezwengeld door Duijsens). Sweens breekt dus belofte, gefiatteerd door R.C. mr. Blokland, en mr. van den Berg. Advocaat van Groot (Sweep) zet Groot opzij en kiest kant Sweens.
11. juni 2005 Brief aan R.C. v.d. Berg, Groot stelt werkelijke feiten, protesteert tegen onwaarheden door Sweens gesteld. Brief terug, mr. v.d. Berg stelt zich achter Sweens, adviseert Groot (opnieuw) de portemonnee te trekken voor schikking. Bewijs van crimineel gedrag van curator en toezichthouders. chantage, misleiding, leugen, bedrog, diefstal.
12. Augustus 2006, Sweens begint rechtszaak, dagvaarding vol verzinsels en leugens, gefiatteerd door R.C. 's. mr. Blokland en mr. H.A. van den Berg.
13. 27/01/2010 Sweens verliest, Niet iedere rechter blijkt loyaal aan de roversbende. Sweens gaat niet in beroep.
14. 2009, Groot spant zaak aan tegen Sweens wegens onwettig handelen. Wordt behandeld door de eigen R.C mr. Blokland, schending aanbeveling 16. Stelt Groot in het ongelijk.
15. Beëindiging faillissementen in december 2012 (na bijna 10 jaar) Leerzaam voor Groot. Sweens heeft totaal 65.000 euro geïncasseerd (o.a. door valse BTW teruggaaf van 7.500, alles voor de eigen zak, crediteuren kregen het nakijken wat standaard blijkt te zijn.
16. Eindconclusie, Groot trachtte met betaling ca. 32.000 van steunvordering faillissement te voorkomen, maar Barbartje moest hangen, betaalde Sweens 50.000, snel ook 10.000 advocaat kosten (voor slechte adviezen) met opvolgend nog allerlei extra kosten, schades en eigen tijd etc.

Dit maakte dat het afhandelen en betalen van de z.g. oude crediteuren, wat al voor ca 2/3 was voltooid, daarna en daardoor onmogelijk werd gemaakt. De curator zorgde dat crediteuren onbetaald bleven, en stak het chantagegeld in eigen zak (of deelde met kompanen(R.C)???)

17. Ook veel contact en informatie van derden verkregen. Mening van Groot, Curatoren tezamen met hun vermeende toezichthouders en andere trawanten roven naar hun vermogen alle boedels leeg. Hoge uurlonen en geen controle op gemaakte uren, Chantage met privé aansprakelijkheid en vermeend paulianeus handelen, of rechtszaken waar bevriende rechters (kompanen) partijdig aan hun kant staan. Mening van Groot (meningen staan per definitie ter discussie) **Sprake is van de grootste criminele bende die Nederland rijk is.** Maatschappelijk zal niemand dit willen, maar iedereen, vooral de volksvertegenwoordigers, zijn in slaap gesust, worden misleid, of zelf betrokken of belanghebbend in dergelijke zaken.

E. De Bleeker zaak / vervolg.

1. Groot acht zich gepakt, pechhebbend en gedupeerd in alle beschreven zaken, als slachtoffer van een vijandengroep en lieden die hem onnodig, vaak zelfs zonder zakelijke reden, vanuit zowel criminele insteek als onderbuikgevoelens, inhumaan en zelfs abject te noemen, dwars wilden zitten, dit op meerdere fronten en niet altijd duidelijke redenen. Zowel Sweens als Duijsens zijn stellig tot voornoemde groep te rekenen.

2. In zakelijke zin in het handelsbedrijf konden soms ook geschillen ontstaan, die bij een normale zakelijke instelling altijd in overleg werden opgelost. Zaken die niet oplosbaar bleken hadden altijd elementen van agressie, jalousie, rancune en andere negatieve persoonlijke sentimenten in zich. Die zaken gingen ver en diep, getuige ook de onder andere in A beschreven zaken.

3. Onder B (Bleeker zaak) gesteld dat Bleeker een contractteelt verknalde, schade voor Groot ca. 250.000 euro, daarbij ook veel voorberekende kosten (als bij een aanbesteding) bespaarde, en het voorstel van Groot om die van de overeenkomst te korten verwierp. Dit op stellig aandringen van advocaat Duijsens. Hoofddoel, vanuit voorgaande interactie Groot uit rancune overweging schade toebrengen over de rug van de cliënt.

4. Rechtszaak door Groot begonnen verviel aan curator na faillissement van Lico Teelt B.V. Groot had aangegeven bij de curator, dat de zaak kansrijk was, maar Groot de zaak niet over wilde of kon nemen, vanwege nog te maken kosten en te verwachten executie probleem.

5. Voornoemde brief van 23-03-2004 van Duijsens aan Sweens (per ongeluk in handen van Groot gekomen) spreekt boekdelen. Die brief wijst op intensieve communicatie, Duijsens krijgt Sweens mee in complot tegen Groot. Mogelijk zou Sweens Groot anders met rust hebben gelaten (als overeengekomen) Duidelijk een complot.

6. Voorbereidingen in complot, verificatievergadering van 14/05/2004 voor vervalst proces verbaal (zaken, feiten, aspecten veelvuldig beschreven), en Ontslag van instantie om nog lopende zaak te stoppen ter voorkoming van overname van Groot.

7. Juli 2006, Bleeker begint (bijna gelijktijdig met Sweens) zaak tegen Groot gebaseerd op uitsluitend leugens en verzinsels. Groot verliest d.d. 27-08-2008. Pas dan wordt zin en doel van vervalste proces verbaal duidelijk. Ook sterke onderlinge verbintenis met rechters en curatoren in H en I team is evident. Netwerken en kruisverbanden, begin van uitsluitend partijdige vonnissen, alles nader beschreven o.a. op website.
8. Hoger beroep, twee rechtszaken ingezet ter versterking van verweer, eerste, verzoek tot verbetering van proces verbaal. In basisdocument beschrijft Groot (o.a) de belachelijke vonnissen, in alle instanties, en de partijdige inzet van Sweens.
9. Als in rechte was vastgesteld dat Bleeker verwijtbaar tekort was gekomen in de teelt zou dit verschil maken had rechter Allegro gesteld. Aparte rechtszaak op begonnen, om dit in rechte vast te stellen, Wordt behandeld door dezelfde rechter. Die (Allegro) verklaart dit niet ontvankelijk. (strijdig met aanbeveling 16) Opzichtig partijdig.
10. Hoger beroep faalt, rechters zijn vijandig tegen Groot, gaan zelfs flink onder de gordel, div. overtredingen van aanbeveling 16. o.a. meerdere malen raadsheer mevr. Boumans. Teeltbeoordeling is (stelt men) zaak van schadestaatprocedure.
11. Procedures (een 5 tal) ingesteld na ontdekken van fouten en dubieuze zaken bij proces verbaal. Dubieuze en discutabele vonnissen, alle negatief. Met termen als "in de perceptie van Groot" uit men twijfel aan het door Groot gestelde en worden vonnissen op aannames gebaseerd met constante negatieve (partijdige) instelling aangaande Groot.
12. Kenmerk van alle rechtszaken is dat Duijsens nooit enig iets van zijn beweesels en verzinsels en losse flodders behoefde te bewijzen, en de bewijzen van Groot werden genegeerd en opzij geschoven. Is te verifiëren feit en snoeihard bewijs van partijdigheid.
13. Ander kenmerk is dat alle verzoeken tot getuigenverhoren, alsook bewijsaanbod werden afgewezen en getorpedeerd, daar ook steeds dezelfde (partijdige) rechters bij betrokken. Ook een te verifiëren feit, en bewijs van partijdigheid.
14. Ander bewijs van partijdigheid, brief van Groot aan Sweens met duidelijke stellingname van Groot, wordt op inhoud genegeerd, of inhoud verdraaid, enz. zie beschrijving basisdocument. Zodanig vreemd en abnormaal handelen dat dit de schijn van partijdigheid versterkt.
15. Verzoeken tot verwijzing naar andere rechtbank werden ook consequent afgewezen.
16. Schadestaatprocedure behandeld door de voorzitter van het H en I team in Alkmaar mr. Gisolf. Beschreven in basisdocument, lapt alle rechtsregels aan de laars, wijst het bestaan van besparingen af op basis van een onbewezen babbeltje van Bleeker wat bewijsbaar onjuist is. Negeert fout in proces verbaal en uitspraak van het hof. Hoge kosten veroordeling om goed met Groot af te rekenen. Groot benoemd en kenschetst rechter mr. Gisolf als de roverhoofdman.

17. Hoger beroep, ook beschreven in basisdocument. Veel extra bewijs verzameld o.a. deskundigen rapport van 5 deskundigen. Geen verweer op van Duijsens., Voorzitster mr. Hofmeijer Rutten overtreedt op schrijvende wijze de z.g. aanbeveling 16. Had de zaak niet mogen doen. Kat alle bewijzen af, geeft extreem hoge kostenveroordeling. Zeer opzichtige partijdigheid, een pure afrekening. Onderlinge contacten en afstemmingen vooraf, (o.a. Hofmeijer Rutten met Haagse zaak m.b.t. proces verbaal). Groot dient (ook financieel) uitgeschakeld te worden.

18. Overtredingen van aanbeveling 16 in het complex van zaken (alle op website beschreven en leesbaar), zijn legio, mr. Hofmeijer Rutten spant de kroon, mr. Bouwmans (in eerdere instantie) is goede tweede. Te veel vertrouwen in rechters, geen controle op handelen, komen (vermeend) ruime bevoegdheden toe. In hen gestelde vertrouwen goed en gemakkelijk te misbruiken. Waarom is ten dele een raadsel, feiten spreken wèl voor zich.

19. Duidelijk vinden zaken plaats binnen groepsverband waar lieden op elkaar aan kunnen en kunnen rekenen. Dit in wirwar van kruisverbanden en netwerk posities. Liever wordt aanbeveling 16 overtreden om te bereiken en te beregelen wat aanbeveling 16 juist moet voorkomen (partijdige rechtspraak) dan dat een oprechte en gemotiveerde rechter zaken onder ogen zou krijgen. Is (risico inschatting) hoger risico dat er dan een ongewenste (onpartijdige) uitspraak komt (met problemen van dien) dan dat ze op het aan de laars lappen van aanbeveling 16 worden aangesproken. Vooral vervalsen van proces verbaal en calamiteiten bij vergadering dienen onder het putdeksel te blijven. Iedereen helpt mee, ook O.M. aangiftes worden niet opgenomen of geseponerd. Ook de pers houdt zich afzijdig.

Vervolg op z.g. verkorte versie en basisdocument.